

БУВАЄ НЕ ВЕЗЕ, ТА Й ВЕЗЬНЕ!

Лежать на ящичках поштових
Квитанції від Газмережі,
В нових конвертах паперових,
Хай жителі пильнують-стежать.

На восьми поверхах по вісім
Квартир у нашому пі'їзді,
Конвертів, як дерев у лісі,
Свіженьких, мов весняне листя.

Перебирав їх по одному,
Шукаючи свого в надії,
Що швидше з ним піду додому...
Та й зупинився в безнадії.

Мого чомусь ніде немає,
Невже забрав хтось – переплутав?
Давай я ще раз пошукаю,
Таки він десь же мусить бути!

А він був – важко догадатись
В поштовій скриньці, дуже дивно!
Чому усім не повкладати
Як і мені б, хоч інстинктивно?

Не повезло мені спочатку,

Всі переглянув, як для сміху,
Та все ж поцілив у десятку –
Везьнуло, мов чортам на втіху.

Виходить, що таки буває,
Що не везе, та все ж і везьне...
Хоч кажуть, що чудес немає,
Та справ не відаєш небесних.

Дата написання вірша: 2024-03-17